

DECIZIE nr. 558/48/29.01.2016

privind contestația formulată de S.C. A S.A.
înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr./10.12.2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice aRAD – Serviciul Inspecție Fiscală nr./04.12.2015, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr./10.12.2015 asupra contestației formulate de

S.C. A S.A.

înregistrată la Activitatea de Inspecția Fiscală Arad sub nr./25.11.2015 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. .../10.12.2015.

S.C. A S.A. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice F-AR nr.0/14.10.2015, solicitând anularea acesteia și revocarea/desființarea sa.

Suma totală contestată este de xxxxx lei și reprezintă:

- xxxxx lei impozit pe profit
- xxxx lei dobânzi/majorări de întârziere
- xxxx lei penalități de întârziere
- xxxx lei TVA

Contestația a fost semnată de avocat mandatat KJ, la dosarul cauzei fiind depusă împuternicirea avocațială din 23.11.2015, în original, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Petenta S.C. A S.A. prin avocat Kocsis Josan Ioana, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice F-AR nr./14.10.2015, solicitând anularea acesteia.

Ulterior prezentării sintetice a constatărilor organelor de inspecție fiscală, petenta detaliază motivele contestației, arătând următoarele:

La emiterea deciziei contestate organele de inspecție fiscală au încălcat flagrant dispozițiile art.216 alin.(3) Cod procedura fiscală, neavând deloc în vedere considerentele deciziei de soluționare a contestației care le impuneau să realizeze o reverificare efectivă a perioadei ținând cont de probele aduse de petentă, care au fost nejustificat ignorate atât la emiterea primei decizii de impunere, cât și la emiterea celei de-a doua.

Și pe fond, decizia contestată este netemeinică și nelegală, dovada certă în acest sens fiind însuși faptul că ea este aproape identică cu decizia de impunere anterioară cu nr. F-AR .../ 03.03.2015, desființată ca nelegală prin decizia cu nr./...../ 23.07.2015 emisă de DGRFP Timișoara - Serviciul de Soluționare a Contestațiilor ca urmare a admiterii contestației noastre.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, petenta arată că prin decizia contestată ni s-a refuzat din nou în mod nejustificat dreptul de deducere pentru o sumă de xxxlei reprezentând TVA aferentă unor achiziții de băuturi alcoolice (sticle de vin), cu argumentul că aceste achiziții nu ar fi fost destinate utilizării în folosul unor operațiuni taxabile.

Sub acest aspect, încă de la prima contestație, aceasta a arătat că situația este prezentată trunchiat în raportul de inspecție fiscală, în sensul că în niciun caz nu a fost vorba de achiziții de băuturi alcoolice în scop de consum, ci s-au achiziționat sticle de vin personalizate cu emblema și denumirea A, destinate a fi distribuite clienților și colaboratorilor în scop de marketing și promovare a brandului A (sens în care am anexat contestației fotografia unei astfel de sticle de vin personalizate, destinată a fi întrebuințată ca produs de marketing în scopul promovării brandului).

Prin urmare, în speța, în opinia petentei, nu a fost vorba pur și simplu de achiziționarea unor băuturi alcoolice, ci de o cheltuială de marketing și publicitate constând în achiziționarea unor produse promoționale (sticle de vin personalizate) destinate promovării brandului A, astfel că în condițiile în care petenta furnizează servicii generale de management și management de proiect în favoarea tuturor societăților dezvoltătoare de proiecte imobiliare din grupul A, este evident că efectuarea unei astfel de cheltuieli este indisolubil legată de serviciile prestate de aceasta în favoarea beneficiarilor săi - dezvoltatori de proiecte imobiliare, servicii pentru care petenta este remunerată de către dezvoltatorii imobiliari (aceste remunerații constituind principala sursă de profit impozabil a societății noastre).

Or, sub acest aspect, petenta arată că inclusiv în decizia de soluționare a contestației cu nr...../...../23.07.2015, la fila 15 se reține că entitatea poate beneficia de dreptul de deducere a TVA și pentru unele bunuri acordate gratuit cu diverse ocazii, în condițiile în care se face dovada că acestea au fost înscrisurate cu numele și/sau logo-ul firmei, iar bunurile respective au fost astfel acordate în scopul popularizării numelui firmei.

Cu toate acestea, nici cu ocazia reverificării, organele de inspecție fiscală nu au efectuat vreo analiză a aspectelor invocate (deși existau toate dovezile necesare privind inscripționarea sticlelor de vin achiziționate în vederea distribuirii lor în scop de publicitate), ci s-au limitat la a copia pur și simplu primul raport, fără niciun argument sau verificare suplimentară. Iar acest fapt constituie o încălcare nepermisă atât a drepturilor noastre, cât și a considerentelor deciziei de soluționare a contestației și a dispozițiilor art.216 alin.(3) Cod procedură fiscală, care evidențiază nelegalitatea vădită și a acestei decizii.

În ceea ce privește impozitul pe profit, petenta apreciază că în mod nejustificat au fost considerate nedeductibile și înlăturate următoarele categorii de cheltuieli necesare pentru buna desfășurare a activității sale (drept pentru care înțelege să conteste atât impozitul pe profit suplimentar rezultat, cât și dobânzile și penalitățile aferente):

a) Cheltuieli cu diurna acordată salariaților cu ocazia deplasării în străinătate, în suma totală de xxxx lei, pentru care s-a concluzionat în mod greșit că nu a fost demonstrată necesitatea deplasărilor efectuate.

În acest sens, în perioada verificată, petenta arată că personalul său administrativ a efectuat mai multe deplasări în Ungaria atât în interesul proiectelor imobiliare în derulare ale beneficiarilor săi (beneficiarii - dezvoltatori de proiecte imobiliare având relații contractuale cu antreprenori în construcții din Ungaria, cu care au loc periodic punctaje comune cu privire la stadiul execuției lucrărilor și stadiul decontărilor), cât și în vederea pregătirii demarării de către beneficiarii săi a unor noi proiecte imobiliare pe teritoriul Ungariei.

În concret, petenta susține că inspectorilor fiscali le-au fost prezentate actele juridice încheiate de petentă cu partenerii săi maghiari, în baza cărora petenta a preconizat să intre în proiectul Frangepan unde “societatea noastră - sub vechea denumire de SC SRL - urma să achiziționeze o cota de 50% din părțile sociale ale societății CEU 31 Ingatlanfejlesztő KFT, persoană juridică maghiară, proprietară a unui teren situat în, teren pe care se preconiza dezvoltarea, în asociere cu partenerul maghiar, a unui proiect imobiliar rezidențial”.

Astfel, organelor de inspecție fiscală le-a fost prezentată (1) promisiunea de cesiune de părți sociale prin care societatea noastră urma să achiziționeze 50% din capitalul societății maghiare dezvoltătoare a proiectului din Ungaria, precum și (2) actul constitutiv rescris al acestei asocieri, care definea condițiile în care urma să se deruleze parteneriatul și dezvoltarea proiectului imobiliar pe care preconiza să-l realizeze în Ungaria, acte care demonstrează în mod neîndoiește intenția petentei de la momentul respectiv de a extinde activitatea de dezvoltare imobiliară în Ungaria.

În plus, cu ocazia reverificării, petenta susține că a prezentat organelor de control și delegațiile care atestau deplasările în interesul firmei, toate condițiile de recunoaștere a deductibilității acestor cheltuieli fiind astfel îndeplinite.

Cu toate acestea, deși decizia de soluționare a contestației critica constatările organelor de inspecție fiscală tocmai pentru motivul că nu au analizat toate

aspectele expuse mai sus, si cu ocazia reverificării organele de control au persistat in aceeași atitudine nepăsătoare, nu au efectuat nicio analiza a actelor doveditoare prezentate, ci s-au limitat la a copia pur si simplu primul raport, fapt constituie o încălcare nepermisa atât a drepturilor noastre, cat si a considerentelor deciziei de soluționare a contestației si a dispozițiilor art.216 alin.(3) Cod procedură fiscală.

Cat privește concluzia organelor de control potrivit căreia cheltuielile in discuție nu ar reprezenta cheltuieli deductibile efectuate in scopul realizării de venituri impozabile, aceasta nu se bazează pe nimic in condițiile in care (1) am dovedit ca in baza contractelor de management general si management de proiect încheiate cu societățile dezvoltătoare de proiecte imobiliare societatea noastră a fost remunerata pentru toate serviciile prestate (inclusiv cu ocazia deplasărilor in Ungaria) si (2) in mod indubitabil, toate cheltuielile aferente deplasărilor in Ungaria au fost efectuate cu intenția clara de a fi întrebuințate in viitor in folosul unor operațiuni taxabile (întrucât petenta urma să fie parte in viitorul proiect sau, după caz, sa asigure managementul pentru proiectele preconizate a fi dezvoltate in Ungaria, servicii pentru care urma sa fie remunerata de către dezvoltatori).

Nu in ultimul rând, pretextul invocat ca in deconturile de cheltuieli nu erau înscrise mijloacele de transport cu care s-au făcut deplasările in Ungaria nu are nicio legătură cu condițiile de deductibilitate prevăzute de lege, în opinia petentei.

b) La fel stau lucrurile si in privința cheltuielilor cu bilete de avion in suma de xxxlei si cheltuieli de cazare in suma de xxxlei, despre care s-a reținut ca au fost achitate pentru persoane ce nu erau angajate ale petentei.

Astfel, petenta arată că in mod cert intre aceasta si toate persoanele beneficiare ale biletelor de avion sau serviciilor de cazare au existat anumite raporturi contractuale - indiferent ca a fost vorba de angajați ai săi sau de persoane cu care avea alt tip de raporturi contractuale (ca de exexemplu contracte de mandat sau de prestări-servicii in baza cărora petenta avea obligația contractuală de a suporta, distinct fata de remunerația datorata mandatarilor/ prestatorilor, si cheltuielile aferente deplasărilor pe care aceștia le făceau in interesul petentei), inși in condițiile in care “in raport nu se indică nominal persoanele la care se refera aceste cheltuieli, omisiunea inspectorilor fiscali ne pune in imposibilitatea de a ne apăra si de a justifica in concret, pentru fiecare persoana in parte, care a fost scopul si necesitatea cheltuielii, precum si temeiul legal sau contractual in baza căruia cheltuiala a fost suportata”.

Considera, aşadar, ca sub acest aspect, prin modul lapidar in care este formulat, actul administrativ-fiscal contestat încalcă flagrant dreptul său la apărare prin aceea ca o pune in imposibilitatea de a se apăra in cunoștința de cauza, in condițiile in care se omit a se identifica in concret cheltuielile considerate nedeductibile si persoanele la care acestea se refera.

Având in vedere cele de mai sus, considera ca singurul remediu posibil pentru restabilirea legalității si a dreptului său la apărare este admiterea contestației si desființarea actului contestat, cu dispoziția de reverificare a perioadei ținând cont de obligativitatea identificării in concret a tuturor

cheltuielilor considerate nedeductibile si a analizării înscrisurilor justificative pe care urmează sa le prezinte, după ce va fi informată in concret despre constatările inspecției fiscale.

c) Considera, de asemenea, nejustificata concluzia privind nedeductibilitatea cheltuielilor in suma totala de xxxxx lei (in anul 2012) pentru petrecerea de Crăciun si respectiv a cheltuielilor in suma totala de xxxxx lei (in anul 2013) pentru petrecerea de Paste, care in realitate au fost cheltuieli aferente unor team building-uri organizate de petentă cu participarea tuturor angajaților, in scopul dezvoltării personale si profesionale a angajaților si îmbunătățirii spiritului de echipa (care, indirect, sunt destinate creșterii performantelor profesionale si economice ale societății in ansamblul sau).

De altfel, petenta arată că aceste cheltuieli pot fi încadrate în categoria cheltuielilor deductibile prevăzute de art. 21 alin. 3 lit.c) din Codul Fiscal.

Or, cea mai mare parte a acestor cheltuieli se încadrează, conform petentei in limita plafonului legal de deductibilitate de 2% din valoarea fondului de salarii al societății noastre pe anii 2012 si 2013, valoarea cumulata a procentului de 2% din fondul de salarii aferent anilor 2012 si 2013 fiind de xxxxxx lei (xxxxx lei pentru anul 2012 si respectiv xxxxx lei pentru anul 2013).

Este de menționat ca si in cazul acestor cheltuieli, inclusiv in decizia anterioara de soluționare a contestației, constatările organelor de control sunt criticate pentru motivul ca nu au analizat deloc aspectele expuse mai sus, acesta fiind unul din motivele care au condus la desființarea primei decizii de impunere si au impus reverificarea.

Cu toate acestea, nici cu ocazia reverificării, organele de inspecție fiscala nu s-au conformat considerentelor deciziei de soluționare a contestației, neefectuând niciun demers in sensul identificării concrete a acestor cheltuieli si a persoanelor beneficiare, ci s-au limitat la a copia pur si simplu primul raport, fără niciun argument sau verificare suplimentara. Iar acest fapt constituie o încălcare nepermisa atât a drepturilor petentei, cat si a considerentelor deciziei de soluționare a contestației si a dispozițiilor art.216 alin.(3) Cod procedură fiscală care atrage nelegalitatea vădita si a acestei decizii.

II. Urmare inspecției fiscale efectuate, consemnată în Decizia de impunere atacată, organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Regionale a Finanțelor Publice Timișoara – A.J.F.P Arad prin Activitatea de inspecție fiscală, procedând la refacerea inspecției fiscale dispusă de D.G.R.F.P Timișoara conform Deciziei nr./...../23.07.2015 au constatat următoarele:

Cu privire la taxa pe valoare adăugata, SC A SRL nu a prezentat documente justificative din care sa rezulte ca dreptul de deducere al TVA aferent achiziționării unor "sticle de vin" personalizate cu inscripția A poate fi exercitat, pentru motivul că aceste achiziții au fost destinate promovării brandului A.

Astfel, SC A SRL și-a exercitat dreptul de deducere al TVA în sumă totală de xxxxx lei, după cum urmează:

- factura nr./03.04.2013, în sumă totală de xxx lei, cu TVA în sumă de xxxxlei, emisă de W SRL, reprezentand contravaloare bauturi alcoolice.

- factura nr./12.04.2013, în sumă totală de xxx lei, cu TVA în sumă de xx lei, emisă de T SRL, reprezentand contravaloare bauturi alcoolice.

- factura nr./12.04.2013, în sumă totală de xx lei, cu TVA în sumă de xx lei, emisă de B SRL, reprezentand contravaloare bauturi alcoolice.

- factura nr./19.09.2014, în sumă totală de xxxx lei, cu TVA în sumă de xxx lei, emisă de SC W SRL, reprezentand contravaloare bauturi alcoolice.

Organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere al TVA aferent acestor achiziții de băuturi alcoolice constând în sticle de vin, stabilind suplimentar TVA în sumă totală de xxxx lei, pe motivul încălcării prevederilor art. 145 alin.(5) lit.b) din Legea 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea s-a constatat că petenta a dedus nejustificat TVA în sumă de xxxxx lei, aferentă unor achiziții, care nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, în considerarea prevederilor art. 145 alin.(2) din Legea 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Cu privire la impozitul pe profit:

1.Referitor la cheltuielile efectuate de petentă cu privire la diurna acordată salariaților cu ocazia deplasării în străinătate în suma totală de xxxxx lei, organele de inspecție fiscală au stabilit că aceste cheltuieli nu sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, deoarece societatea nu a putut demonstra materializarea contractelor încheiate cu diverși parteneri, toate acțiunile fiind concretizate doar prin încheierea unor documentații, operațiuni concrete nedesfășurându-se nici până la data depunerii contestației.

2. Referitor la cheltuielile efectuate de petentă cu plata contravalorii unor bilete de avion în suma de xxxxx lei și cheltuieli de cazare în suma de xxx lei, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- contravaloarea serviciilor de cazare în suma de xxx lei a fost achitată de către petentă urmare operațiunii consemnată în factura nr./07.08.2012, emisă de SC A SA București având delegat pe dl. RG , care nu era angajat al petentei la acea dată.

- cheltuiala în suma de xxxxx lei este compusa din:

-xxxxx lei reprezentând contravaloarea facturii nr./06.03.2012, emisa de SC E SRL, constând în bilete de avion, beneficiarii acestora nefiind angajați ai SC A SRL

-xxxxxx lei reprezentând contravaloarea facturii nr./03.10.2013, emisa de W constând în bilete de avion, beneficiarii acestora nefiind angajați ai SC A SRL

3. Referitor la cheltuielile în suma totală de xxxx lei (efectuate de SC A în anul 2012) pentru petrecerea de Crăciun, respectiv suma de xxxx lei(efectuate de SC A în anul 2013) pentru petrecerea de Paste, organele de inspecție fiscală au stabilit că acestea nu reprezintă cheltuieli deductibile efectuate în scopul realizării

de venituri impozabile, conform articolului 21, alin.(3) din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, pe perioada verificată organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele obligații suplimentare de natura impozitului pe profit:

- impozit pe profit suplimentar – xxxxx lei;
- majorări impozit pe profit – xxxxx lei;
- penalități – xxxxx lei.

Cu privire la taxa pe valoare adăugată:

Referitor la TVA în sumă de xxxxx lei pentru care nu a fost acordat dreptul de deducere aferentă unor achiziții de băuturi alcoolice (sticle de vin), în contestația formulată petenta susține că aceste achiziții de băuturi alcoolice nu au fost efectuate în scop de consum, ci reprezintă sticle de vin personalizate cu denumirea A și sunt destinate distribuirii în rândul clienților în scopul promovării brandului A.

Conform art.128 alin.(8) lit. e) Cod Fiscal “ (8) *Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):*

e) acordarea în mod gratuit de bunuri în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfășurarea activității economice, în condițiile stabilite prin norme;”.

Prin normele metodologice de aplicare, regăsite la pct. 6 alin. (9) din H.G. nr. 44/2004, ale acestui articol din Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, sunt reglementate câteva condiții obligatorii pe care orice contribuabil trebuie să le îndeplinească pentru ca operațiunile în legătură cu care pretinde exercitarea dreptului de deducere a TVA să fie considerate ca atare în acest sens, cum ar fi: “*obligativitatea de a face dovada că există o legătură între bunurile produse/livrate de societate și beneficiarii mostrelor și produselor acordate în mod gratuit*”.

De asemenea, la exercitarea dreptului de deducere a TVA, trebuie să se afle existența unei facturi corect întocmită, cu toate elementele obligatorii reglementate la art.155 alin.(19) Cod Fiscal.

De tratamentul fiscal analizat anterior pot beneficia și unele bunuri acordate gratuit cu diverse ocazii, în condițiile în care se face dovada că acestea au fost înscrisionate cu numele și/sau logo-ul firmei, iar bunurile respective au fost astfel acordate în scopul popularizării numelui firmei.

Din documentele existente la dosarul cauzei, ulterior examinării celor statuate prin Decizia nr./...../23.07.2015 a D.G.R.F.P Timișoara, ținând seama de actele normative incidente cauzei se constată următoarele:

Obiectul principal de activitate al petentei este reprezentat de activități de consultanță pentru afaceri și management cod CAEN 7022, în anul 2013 aceasta realizând o cifră de afaceri de xxxxx lei, cu un profit net în cuantum de xxxxx lei.

Referitor la exercitarea dreptului de deducere al TVA aferent achiziționării unor băuturi alcoolice (conținute de sticle inscripționate cu denumirea A) se reține că în cauză sunt incidente și dispozițiile art. 145 alin. 5 lit. b din Codul fiscal, astfel:

“Art. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(5) Nu sunt deductibile:

(...)

b) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice și produse din tutun, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii”.

Astfel rezultă că prin dispozițiile exprese ale lit. b din alin. 5 al art. 145 din Codul fiscal legiuitorul a precizat în mod expres ca fiind nedeductibilă TVA achitată pentru achizițiile de bauturi alcoolice, instituind însă și o excepție de la această regulă, respectiv în două situații:

- când aceste bunuri sunt destinate revânzării, sau
- pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii.

Așadar, condiția sine qua non care trebuia îndeplinită de petentă pentru a beneficia de exercitarea dreptului de deducere al TVA aferent achiziționării sticlelor de vin, ar putea fi, potrivit specificului obiectului sau de activitate: utilizarea acestor sticle de vin pentru prestarea serviciilor de consultanță pentru afaceri și management.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că nici în timpul inspecție fiscale și nici în etapa de soluționare a contestației, conform art. 206 alin. 1 Cod procedură fiscală, petenta nu a demonstrat cu dovezi de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală necesitatea utilizării acestor sticle de vin în activitatea sa de servicii de consultanță și management pentru afaceri și nici nu a probat respectarea obligativității instituite de dispozițiile lit. b ale alin. 5 din art. 145 Cod fiscal, respectiv aceea de a face dovada existenței legăturii între prestările de servicii efectuate de petentă și beneficiarii sticlelor de vin achiziționate de aceasta.

Invederăm petentei că inscripționarea acestor sticle de vin cu denumirea A nu reprezintă o dovadă a utilizării băuturilor alcoolice în realizarea obiectului său de activitate: prestări servicii de consultanță și management pentru afaceri, în virtutea principiului general de drept *exceptio est strictissimae interpretationis*.

Mai mult, din examinarea bazei de date RECOM, a rezultat că petenta nu este singura firmă care conține în denumirea sa cuvântul A, astfel că inscripționarea sticlelor de vin cu acest cuvânt nu demonstrează că acestea au fost utilizate de petentă în folosul operațiunilor sale taxabile.

Pe cale de consecință, pentru toate aceste motive pretențiile petentei din contestația formulată în legătură cu acest capăt de cerere nu au suport legal, astfel încât contestația urmează a fi respinsă, conform art. 216 din Codul de procedură fiscală.

“ART. 216

Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

Deși în preambulul contestației formulată de petentă, aceasta arată că suma contestată ca reprezentând TVA este în cuantum de xxxx lei, în cuprinsul contestației aceasta prezintă argumente de fapt și de drept doar în legătură cu TVA în sumă de xxxx lei. Referitor la diferența de xxxx57 lei rezultată din diminuarea sumei totale reprezentând TVA stabilit în sarcina petentei conform deciziei de impunere și contestată de aceasta (xxxx lei) cu cuantumul sumei de xxxx lei în legătură cu care petenta a motivat pretențiile sale din contestația formulată, din lecturarea contestației se constată că SC A SRL ignorând dispozițiile exprese ale art. 206 alin. 1 lit.c) și d) din Codul de procedura fiscală:

"ART. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]"

nu a prezentat motive de fapt și de drept care să justifice pretenția sa din preambulul contestației de anulare și a sumei de xxx lei (conținută în suma total contestată la TVA: xxxx lei)

Pentru aceste motive, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 217 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

"ART. 217

Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

se va respinge ca nemotivată contestația formulată de petenta SC A SRL în legătură cu aspectele pentru care aceasta nu a înțeles să precizeze motive de fapt, motive de drept și să probeze cu dovezi de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală, referitor la TVA în cuantum de xxxx lei.

Cu privire la impozitul pe profit:

a) Referitor la cheltuieli cu diurna acordată salariaților cu ocazia deplasării în străinătate în sumă totală de xxxxx lei, se retin următoarele:

Analizând Decizia nr./...../2015 a D.G.R.F.P Timișoara, în legătură cu acest capăt de cerere, se constată că, inițial, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere al cheltuielilor cu diurna acordată salariaților cu ocazia deplasării în străinătate, motivat de faptul că petenta nu a demonstrat necesitatea acestor deplasări.

În contestația formulată inițial, petenta a susținut că, aceasta prin personalul sau administrativ, furnizează servicii generale de management și management de proiect în favoarea tuturor societăților dezvoltatoare de proiecte imobiliare din grupul A, servicii care se referă atât la managementul proiectelor în derulare, cât și la pregătirea demarării de noi proiecte în scopul dezvoltării activității beneficiarilor săi. În acest sens, personalul său administrativ a efectuat mai multe deplasări în Ungaria atât în interesul proiectelor imobiliare în derulare ale beneficiarilor săi, cât și în vederea pregătirii demarării de către beneficiarii a unor noi proiecte imobiliare pe teritoriul Ungariei, petenta preconizând să își extindă activitatea pe teritoriul Ungariei, însă deși documentele au fost prezentate inspectorilor fiscali, aceștia au refuzat în mod nejustificat să le analizeze.

În acest scop, urmare solicitării D.G.R.F.P Timișoara din adresa nr./09.06.2015, a unor documente suplimentare care să ateste cele susținute prin contestația inițială, petenta a prezentat:

- ordinele de deplasare (delegatie) în străinătate pentru BF, Crișan A, RA și OA

- referitor la traducerile în limba română certificate de traducători autorizați ale documentelor atașate la contestația inițială doar în limba engleză și în limba maghiară, petenta a solicitat acordarea unui termen suplimentar de maxim 10 zile, dat fiind faptul că volumul de documente a fost foarte mare, documente care nu au fost depuse până la data emiterii Deciziei nr./...../2015.

Refăcând inspecția fiscală inițială, în considerarea celor reținute în Decizia nr./...../2015 organele de inspecție fiscală au constatat că deși petenta a încheiat cu diferiți parteneri de afaceri contracte de prestări servicii, aceasta nu deține înscrisuri de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală din care să rezulte prestarea efectivă a serviciilor și în mod concret în ce au constat acestea, din cuprinsul referatului cu propuneri de soluționare a contestației nr./04.12.2015 întocmit conform pct. 3.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 2906/2014 rezultând că ordinele de deplasare nu conțin confirmarea partenerilor din străinătate care să facă dovada prezenței fizice a angajaților petentei în străinătate conform celor pretinse de aceasta.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 21 alin. (1) și alin. (4) lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 21

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare

2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și:

e) cheltuielile de transport și de cazare în țară și în străinătate, efectuate pentru salariați și administratori, precum și pentru alte persoane fizice asimilate acestora, stabilite prin norme;

(3) *Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:*

b) *suma cheltuielilor cu indemnizația de deplasare acordată salariaților pentru deplasări în România și în străinătate, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;*

(4) *Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:*

f) *cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;*

m) *cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte".*

Astfel, pentru a fi considerată cheltuială deductibilă la calculul profitului impozabil și a impozitului pe profit cheltuiala cu deplasarea, pe de o parte trebuie să aibă la bază documente justificative potrivit legii (delegație), care să ateste deplasarea în interesul firmei, iar pe de altă parte să se facă dovada că persoana care a efectuat deplasarea are calitatea de salariat, administrator sau persoană asimilată.

De asemenea, în cazul serviciilor de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii expres prevăzute la articolele de lege mai sus-citate, pentru a fi deductibile în sensul legii fiscale cheltuielile aferente trebuie să îndeplinească mai multe condiții cumulative, respectiv să aiba la baza contracte economice și să fie justificate prin prisma prestării serviciilor cat și a necesității lor în raport de specificul activitatilor desfășurate.

Examinând fotocopia contractului de vânzare cumpărare cotă parte de acțiuni deus de petentă în motivarea contestației, semnat în data de **07.2011 la Budapesta** între:

- **PMB** , societate cu răspundere limitată legal înregistrată și care își desfășoară legitim activitatea conform legislației în vigoare din Ungaria, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul metropolitan sub numărul, reprezentată legal de către domnul DV și de către domnul MI, în calitate de director general, denumită în continuare "Vânzător"

- MI, cu domiciliul în Budapesta , cu numele de naștere al mamei LV, denumit în continuare drept "**Garant**" și

- SC B SRL, societate cu răspundere limitată, înregistrată legal și care își desfășoară legitim activitatea conform legislației în vigoare din România, cu sediul social în municipiul Arad, înregistrată la Oficiul Comerțului sub nr. J, Cod Unic de Înregistrare RO -..... reprezentată legal de către domnul JD în calitate de reprezentant permanent al administratorului SC A SA, conform Hotărârii Adunării Generale a Acționarilor din data de iulie 2011, denumit în continuare "**Cumpărător**",

Cumpărătorul, Vânzătorul și Garantul sunt în continuare numiți ca grup "**Partile**" iar individual ca "**Parte**", deus de petentă în motivarea pretențiilor sale

ca reprezentând "Acte juridice privind proiectul imobiliar pe care societatea noastră preconiza să-l dezvolte în Ungaria", se constată că acesta nu prezintă relevanță în cauza dedusă judecății, atâta vreme cât cheltuielile cu diurna acordată salariaților pentru deplasări în străinătate în sumă totală de xxxxx3 lei sunt aferente anului fiscal 2012, iar documentul depus în probațiune de petentă a fost semnat în anul 2011, în cauză fiind incidente dispozițiile art. 16 (1) privind Cod fiscal "(1) Anul fiscal este anul calendaristic."

Mai mult, din examinarea bazei de date RECOM nu a putut fi stabilită o legătură de cauzalitate sub aspectul acestui capăt de cerere între SC B SRL, cod unic de înregistrare RO ca și cumpărător în contractul de vânzare cumpărare cotă parte de acțiuni semnat în data de **07.2011 la Budapesta**, mai sus descris și diurnele externe acordate în anul 2012 salariaților petentei SC A SRL, cod unic de înregistrare RO

b) Referitor la cheltuielile cu bilete de avion în sumă de xxxxx lei și cheltuieli de cazare în sumă de xxxx lei, s-a reținut de către organele de inspecție fiscală că acestea au fost achitate pentru persoane ce nu erau angajate ale petentei. Se constată că în contestația formulată inițial petenta susține că între aceasta și toate persoanele beneficiare ale biletelor de avion sau serviciilor de cazare au existat anumite raporturi contractuale, indiferent că a fost vorba de angajați ai săi sau de persoane cu care aceasta avea alt tip de raporturi contractuale, respectiv contracte de mandat sau de prestări-servicii în baza cărora avea obligația contractuală de a suporta, distinct față de remunerația datorată mandatarilor/prestatorilor săi, și cheltuielile aferente deplasărilor pe care acestia le faceau în interesul SC A SA .

În acest scop, urmare solicitării D.G.R.F.P Timișoara din adresa nr./09.06.2015, a unor documente suplimentare care să ateste cele susținute prin contestația inițială, petenta a prezentat:

- factura pentru 5 bilete de avion (Bergamo - Milano), emisă de W Hungary Kft, pentru deplasarea la Targul de Arhitectură și Design de la Milano, desfasurat în octombrie 2012 în sumă de xxxxxxlei, cu mențiunea că persoanele desemnate de societate să participe la acest eveniment au fost: PM - angajat A, FF - angajat A, GC - angajat al grupului de firme A, MF - colaborator al grupului A și BF - angajat A;

- invitație de la organizatorii targului Made Expo cu acces gratuit;

- factură cazare Hotel AM pentru domnul RDG desemnat de societate să participe la workshop-ul organizat de Ariston pentru partea de asistență/mentenanță a centralelor termice cu care sunt dotate apartamentele A;

- contract de asistență tehnică încheiat cu AT România

- factura emisă de Eximtur pentru 5 bilete de avion cu mențiunea că s-a facut deplasarea la București la Targul de Construcții desfasurat în perioada 29 martie - 01 aprilie 2012.

- e-mailul trimis de către doamna FB - director resurse umane AM către cei 5 ingineri desemnați să participe la targul de construcții desfășurat la București.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că la refacerea inspecției fiscale dispusă conform Deciziei nr./...../2015, s-a constatat că serviciile de cazare în suma de xxx lei sunt conținute de factura nr./07.08.2012, emisa de SC A SA București având ca delegat pe dl. RGD, care la data emiterii facturii nu era angajat al petentei.

Referitor la suma de xxxx lei aceasta este compusa din:

- xxxxx lei reprezentând contravaloarea facturii nr./06.03.2012, emisa de SC E SRI, constând în bilete de avion, beneficiarii acestora nefiind angajați ai petentei

- xxxx lei reprezentând contravaloarea facturii nr./03.10.2013, emisa de W, constând în bilete de avion, beneficiarii acestora nefiind angajați ai petentei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 21 alin. 1 și alin. 2 lit. e), alin. 4 lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal coroborat cu pct. 27 din HG 44/2004 privind normele de aplicare a Legii 571/2003

ART. 21 Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și:

(...)

e) cheltuielile de transport și de cazare în țară și în străinătate, efectuate pentru salariați și administratori, precum și pentru alte persoane fizice asimilate acestora, stabilite prin norme;

(...)

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

(...)

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte;

Coroborat cu pct. 27 din H.G 44/2004 privind normele metodologice

27. Calitatea de administrator rezultă din actul constitutiv al contribuabilului sau contractul de administrare/mandat. În sensul art. 21 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, persoanele fizice asimilate salariaților cuprind și:

a) directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii;

b) persoanele fizice rezidente și/sau nerezidente detașate, potrivit legii, în situația în care contribuabilul suportă drepturile legale cuvenite acestora

Astfel, conform stării de fapt rezultată din documentele existente la dosarul cauzei coroborat cu normele legale incidente acesteia, se constată că legiuitorul prin dispozițiile imperative ale Codului fiscal, a statuat că sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri, cheltuielile de transport și cazare în țară și străinătate, efectuate pentru salariați și administratori, precum și pentru alte persoane fizice asimilate acestora, stabilite prin norme.

Deși conform Cap. VI “Discuția finală cu contribuabilul” din Raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei contestate „ Conform articolului 107, alineatul 1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată privind Codul de Procedură Fiscală reprezentantul, SC A SA a fost informat pe parcursul desfășurării inspecției fiscale asupra constatărilor din inspecția fiscală. Domnul Jiva Dan în calitate de administrator al SC A SA a fost informat despre data și locul discuției finale asupra constatărilor și consecințelor fiscale prezentate în proiectul de raport de inspecție fiscală în baza înștiințării nr. 52/12.10.2015 (Anexa nr. 3) în conformitate cu prevederile art. 9, alin. (1) și art. 107 alin (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 republicată privind Codul de Procedură Fiscală care a fost transmisă prin poștă. Domnul JD în calitate de administrator al SC A SA a prezentat punctul de vedere în scris asupra aspectelor constatate ca urmare a inspecției fiscale (anexa 3). Potrivit prevederilor art. 105, alin. 8 din OG 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala, dl. JD în calitate de administrator a dat declarația pe propria răspundere (anexa nr. 5) din care rezultă ca a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscala toate documentele și informațiile solicitate pentru desfășurarea inspecției fiscale și răspunde de exactitatea acestora, precum și faptul ca documentele puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală au fost restituite în totalitate la finalizarea inspecției fiscale.”, reprezentantul legal al petentei, d-nl JD, a declarat numai că va formula contestație, petenta nu a prezentat nici organelor de inspecție fiscală și nici în etapa de soluționare a contestației, conform art. 65 Cod procedură fiscală coroborat cu art. 213 alin. 4 Cod procedură fiscală, vreun înscris de natura mijloacelor de probă reglementat de Codul de procedură fiscală care să demonstreze legalitatea pretențiilor petentei referitor la acest capăt de cerere.

Astfel, varianta stării de fapt prezentată în cuprinsul contestației că “singurul remediu posibil pentru restabilirea legalității si a dreptului nostru la apărare este admiterea contestației si desființarea actului contestat, cu dispoziția de reverificare a perioadei ținând cont de obligativitatea identificării in concret a tuturor cheltuielilor considerate nedeductibile si a analizării înscrisurilor justificative pe care urmează sa le prezentam, după ce vom fi informați in concret despre constatările inspecției fiscale.” nu corespunde realității, fiind infirmată de anexele nr. 4 și nr. 5 la Raportul de inspecție fiscală, constând în Notificare cu privire la raportul de inspecție fiscală și Declarație a reprezentantului legal al petentei, ambele purtând semnătura acestuia și ștampila petentei.

Referitor la depunerea de către petentă în motivarea contestației a fotocopiei contractului de vânzare cumpărare cotă parte de acțiuni semnat la

Budapesta în 15.07.2011, pe care acesta l-a denumit “Acte juridice privind proiectul imobiliar pe care societatea noastră preconiza să-l dezvolte în Ungaria”, învederăm acesteia că alegațiile sale din contestația formulată nu au suport în realitate, atâta vreme cât din examinarea bazei de date RECOM rezultă cu puterea evidenței că la CUI RO – înscris la cumpărătorul SC B SRL din acest contract, la Oficiul Național al Registrului Comerțului apare ca figurând A SA, înființată în anul 2009, având ca obiect principal de activitate cumpărarea și vânzarea de bunuri imobiliare proprii. Faptul că A SA are calitatea de acționar al petentei SC A SRL nu este de natura a determina posibilitatea legală a petentei de a-și diminua masa impozabilă a profitului cu cheltuieli pe care nu le-a efectuat pentru realizarea de venituri impozabile, neputându-se stabili vreo legătură de cauzalitate între beneficiarii acestor cheltuieli (aceștia neavând calitatea de angajați sau administratori ai petentei) și petentă.

Varianta stării de fapt pe care o prezintă petenta în contestație, respectiv ca a fost în imposibilitatea identificării acestor persoane – colaboratori nu are suport în realitate, atâta vreme cât chiar facturile înregistrate de petentă în evidența sa contabilă, în care sunt consemnate aceste operațiuni conțin numele acestora.

c) Referitor la cheltuielile pentru petrecerea de Craciun în sumă totală de xxxxx lei și cheltuieli pentru petrecerea de Paște în sumă totală de xxxxx lei se rețin următoarele:

Organele de inspecție fiscală nu au acordat inițial dreptul de deducere motivat de faptul că aceste cheltuieli nu reprezintă cheltuieli deductibile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile .

Petenta consideră nejustificată concluzia organelor de inspecție fiscală privind nedeductibilitatea cheltuielilor în sumă totală de xxxx lei aferente anului 2012 pentru petrecerea de Craciun și respectiv a cheltuielilor în sumă totală de xxxlei aferente anului 2013 pentru petrecerea de Paste, care în realitate au fost cheltuieli aferente unor team building-uri organizate de petentă cu participarea tuturor angajaților, în scopul dezvoltării personale și profesionale a angajaților și îmbunătățirii spiritului de echipă.

Mai mult, petenta arată că cea mai mare parte a acestor cheltuieli se încadrează în limita plafonului legal de deductibilitate de 2% din valoarea fondului de salarii al societății pe anii 2012 și 2013, valoarea cumulată a procentului de 2% din fondul de salarii aferent anilor 2012 și 2013 fiind de xxxx lei (xxxx lei pentru anul 2012 și respectiv xxxx lei pentru anul 2013).

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 21 alin. (1) și alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 21

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile cu impozitul pe profit;

b) suma cheltuielilor cu indemnizația de deplasare acordată salariaților pentru deplasări în România și în străinătate, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

c) cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 2%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare. Intră sub incidența acestei limite, cu prioritate, ajutoarele pentru naștere, ajutoarele pentru înmormântare, ajutoarele pentru boli grave sau incurabile și protezele, precum și cheltuielile pentru funcționarea corespunzătoare a unor activități ori unități aflate în administrarea contribuabililor: grădinițe, creșe, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale și al accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, cămine de nefamiliști, pentru școlile pe care le au sub patronaj, precum și alte cheltuieli efectuate în baza contractului colectiv de muncă. În cadrul acestei limite, pot fi deduse și cheltuielile reprezentând: tichete de creșă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, cadouri în bani sau în natură oferite copiilor minori și salariaților, cadouri în bani sau în natură acordate salariatelor, costul prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul pentru salariații proprii și pentru membrii de familie ai acestora, ajutoare pentru salariații care au suferit pierderi în gospodărie și contribuția la fondurile de intervenție ale asociației profesionale a minerilor, ajutorarea copiilor din școli și centre de plasament;”

Din prevederile legale mai sus citate se retine că pentru a fi acordat dreptul de deducere a cheltuielilor de protocol acestea trebuie să se încadreze în limita limita plafonului legal de deductibilitate, respectiv a unei cote de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile cu impozitul pe profit.

Analizând norma legală mai sus citată, în virtutea principiului general de drept *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus* rezultă că legiuitorul nu a inserat în cuprinsul acesteia, cheltuieli reprezentând petreceri (de Crăciun sau Paște) organizate de persoanele juridice pentru angajații acestora.

În lipsa precizării de către petentă a normei legale care să-i permită acesteia diminuarea masei profitului impozabil cu contravaloarea petrecerilor organizate pentru angajați, contestația urmează a fi respinsă ca neintemeiată, în condițiile în care petenta nu a demonstrat conform art. 65 „Sarcina probei” Cod procedură fiscală că aceste petreceri de Crăciun și de Paște sunt de natura, de exemplu, a unui ajutor pentru cantină, o cheltuială efectuată în baza contractului colectiv de

muncă sau un cost aferent prestațiilor pentru tratament și odihnă, enumerarea din cuprinsul normei legale fiind limitativă.

Pentru toate aceste motive, în conformitate cu dispozițiile legale mai sus descrise, în cauză se va face aplicațiunea dispozițiilor art. 216 din Codul de procedură fiscală coroborat cu Ordinul nr. 2.906 din 25 septembrie 2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care prevăd:

„ART. 216

Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

(...)

coroborat cu Ordinul nr. 2.906 din 25 septembrie 2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

Cu privire la accesoriile în sumă totală de xxxx lei, respectiv dobânzi/majorări de întârziere în sumă de xxxxx lei și penalități de întârziere în sumă de xxxx lei.

În drept, prevederile OG 92/2003 cu modificările și completările ulterioare, care la art.119-120 preved:

“ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art. 120 - Majorari de întârziere

(1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

ART. 120^1

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere datorata pentru neachitarea la scadena a obligatiilor fiscale principale.”

Din conținutul prevederilor legale citate, se reține că, toți contribuabilii datorează bugetului de stat dobânzi și penalități de întârziere “pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată”, obligații fiscale accesorii care se calculează pentru perioada cuprinsă între termenul de scadență și

data stingerii sumei datorate, respectiv a sumei individualizată ca fiind de plată printr-un act administrativ fiscal.

Având în vedere faptul că, pentru obligația fiscală suplimentară de natura impozitului pe profit în sumă de xxxx lei, urmează a se pronunța o soluție de respingere a contestației, conform principiului de drept “*accesoriul urmează principalul*”, în această situație se va respinge contestația și pentru capătul de cerere privind dobânzile/majorările de întârziere în sumă de xxxxx lei și penalitățile de întârziere în sumă de xxxx lei.

Pentru considerentele mai sus prezentate, în temeiul art. 21 alin. (1), alin. 2 lit. e), alin. (3) și alin. (4) lit. m), art.128 alin.(8) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal coroborat cu pct. 6 alin. 9 și pct. 27 din HG 44/2004 privind normele de aplicare a Legii 571/2003, art. 65, art. 119, art. 120, art. 206, art. 216 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 din Ordinul nr. 2.906 din 25 septembrie 2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în baza referatului nr./ ,se

D E C I D E

- respingerea ca nemotivată contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR/14.10.2015 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de AJFP Arad pentru suma de xxxx lei TVA.

- respingerea ca neîntemeiată contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR/14.10.2015 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de AJFP Arad și care vizează suma totală de xxxxx lei, reprezentând :

Impozit Profit.....xxxxx lei;
Dobânzi/Majorări de întârziere.....xxxxx lei;
Penalități de întârziere.....xxxxx lei;
TVA.....xxxxx lei.

- prezenta decizie se comunica la:

- S.C. A S.R.L.
- A.J.F.P ARAD

cu aplicarea prevederilor pct. 7.6. din OPANAF nr.2906/2014.

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad sau la Tribunalul Timiș in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,